

MODRÝ ZÁVOJ

Jde o práci význačnou a v mnohém ohledu hodnotnou. Podobný text čte člověk s radostí a s velikými nadějemi. — Nebudu se šířit o kladech scénária a uvedu jen poznámky, které bych ochotně potlačil, kdyby mi nebylo jasno, že Závoj — jako vůbec věci umění — vyžaduje přísné pozornosti.

Závoj je drama vnitřního napětí a scénáριο je plánuje komorním způsobem. Z toho vyplývá přísná dějová jednota, a pokud máme na mysli vnějšek, i disproporce mezi interiérem a plenérem. Komorní ladění nemůže zajisté být považováno za chybu, ale bylo by snad s prospěchem, kdyby svět Holanův a svět Helenin byl širý a slunečný a kdyby kontrastoval se světem Martiným.

Distingvovanost scénária ztlumila konflikt obou sester. (Helena sděluje jen Králíčkovi, že obě milují jednoho muže.) Tím bude divák připraven o velikolepý výjev.

Dramatické movens Závoje jen do malé míry spočívá na lidských skutcích. Je to spíše osudná záměna osob, přílišná oddanost do osudu a neodvaha vzbouřiti se, tj. neodvaha radikálně se léčit. Bylo by spravedливо nadati herce, sochařku a lékaře větší aktivitou.

Vedle uvedených poznámek mám již na mysli jen drobnosti: Zdá se mi, že se na některých místech vyjadřuje scénáριο příliš poeticky a květnatě. Například na stránce 109, 110, 272 atd. Obraz 29, tj. velikonoční procesí, zdá se mi rovněž býti příliš náladovým. Na některých místech vyskytuje se samomluva, např. 162, 224.

Na stránce 174 a 175 se mluví o návštěvě hřbitova. Považuji věc za sentimentální.

Stránka 186: Nemohu souhlasit s deminutivy kostelíček, ovečky.

Obraz 58, stránka 219: Scéna i její traktace mi připomíná filmový expresionismus.

Obraz 59 a obraz 60, to jest křížová cesta a hrob u hřbitovní zdi, bych doporučil eliminovat.

Stránka 225. Domnívám se, že Marta znala písmo ze slepeckého psacího stroje.

Stránka 276. Obrat „že vás oloupila o mne“ je snad neskromný.

Stránka 284: Myslím, že tlampač štěstí příliš zveřejňuje.

Opakuji, že scénář je znamenitý, ale to, co jsem poznamenal, nejsou námitky, ale upozornění.